

(המשך מעמוד 35)

כי הסניגורים מעוניינים להוכיח שאין זה שיעריאדם, ואם ככל זאת זהו שיער אדם — הרי אין זה שיער מראש של המנוחה.

פירור מהחומר שבתוכו היו השערות נמסר לבדיקה היסטולוגית, לד"ר מוריס רוגב, מנהל המכון הפאטולוגי באברכיב. הוא מצא כי החומר הפריק הכיל תאים הדומים לתאי עור-אדם. גם מימצא זה מאשר את גירסת אביבה גרנות, וקשה מאוד לסניגורים. אולם כמות החומר שנמצאה היתה כה קטנה, שזיהוי הוורדי קשה מאוד, ויתכן שהסניגורים יצליחו למצוא מומחים שיעידו כי אין החומר דומה לתאי-אדם, וכי השערות אינן שערות-אדם.

ראיה נוספת בקשר למכונת, הקשה לחווה יערי, היא החלפת הצמיגים. בעל מוסך בווארינג'ון בירושלים העיד על ההחלפה בבית-המישפט. גם חווה הודתה בכך באחת מהוודאותיה. לסניגורים היה קשה להסביר מדוע ראתה צורך להחליף את הצמיגים, אם אומנם לא פגעה במנוחה בעזרת המכונת.

סיבת המוות

סיבת המוות היא שתכריע אם בוצע רצח או הריגה בלבד, ואם אביבה גרנות אשמה ברצח או רק בשותפה לאחר מעשה.

בבדיקה הראשונית קבע הר"ר בלוק כי סיבות המוות הם השבר בכתף והשבר בין החוליות החמישית והשישית בצוואר של המנוחה. לפי מימצא זה מתה האשה מייד עם פגיעות אלה, וכל החבלות האחרות שנמצאו בגופה — קירקוף, שבר-ברגל, שברים בצלעות ובעצם החזה — נגרמו לה אחרי מותה.

הר"ר יהודה היס חלק על מימצא זה. לדבריו, מתה המנוחה ממיכלול הפגיעות שנפגעה, ובעיקר מהקירקוף, שהוא מכאיב ביותר וגורם הלם. הוא הסביר כי כל הפגיעות האחרות בגוף נגרמו בגלל תנוחתה של המנוחה כאשר המכונת דחפה אותה קדימה. המנוחה היתה לרבריו ישובה בישיבה מיוחדת לפני פגוש המכונת, כאשר פגעה בה המכונת הנוסעת. ההתנגשות גרמה לה לשבר בכתף — נקורת המיפגוש עם הרכב.

מכת המכונת הפילה את האשה קדימה ודחפה אותה למצב של כריעה שכיבה, כאשר נקודת-המגע עם הקרקע הם הברכיים, המצח, האף והסנטר. דחיפתה במצב זה גרמה לקירקוף. לחץ הסנטר על החזה גרם לשבר בעצם-החזה ולשברים בצלעות, וכיפופו של הראש בכוח קדימה גרם לשבר בחוליה. גם השבר ברגל ושיטפיהם שנמצאו בגופה מוסברים עליידי תנוחה זו.

על-פי גירסתו של הר"ר היס, נגרמו כל החבלות בגוף בזמן אחד, וגרמו יחד למוות.

עובדתית נקבע כי לא נמצאו שברים בעצם-הגולגולת ולא היה נזק למוח. מכאן ברור שמלכסקי לא מתה ממכה בראשה. מאחר שהקירקוף והמצח קורקפו ונפגעו קשות, לא יכול הר"ר היס לקבוע אם הוכחה המנוחה במקומות אלה לפני גרידתה על הקרקע, מאחר שהם הושחתו בגרידה. אבל גם אם היתה חבלה כזו ברור שלא היא שגרמה למוות. הפאטולוג קבע, באופן חד-משמעי, כי המנוחה לא נפגעה בכל חלק אחר של ראשה או צווארה, מכיוון ששם לא נמצאו פגיעות.

לשאלתו של עורכת-הדין קנת, סניגורה של אביבה גרנות, ענה הר"ר היס כי לא מצא סימנים של חנק בגופת-המנוחה. סימנים אלה הם בדרך כלל שיטפידים קטנטנים, דמויי נקור, רות, בעור-הפנים ובלחמיות-העיניים. הפאטולוג הר"ר בירטולון לוי, שעשה את נתיחת הגופה ביחד עם הר"ר בלוק ואחרי-כך עשה בדיקה נוספת יחד עם הר"ר היס, נחקר נמרצות בידי הר"ר קפלן. לד"ר לוי היה קשה להתבטא בעברית, מה גם שהוא היה חצוי בין שתי חוות-הדעת.

(המשך בעמוד 38)

מיהי השוטרת, נאווה? על שם מי נקראת הבובה „יעל"? את מי כגשה החובעת בחופשה, ועם מי מבלה אהוד יערי בכל בוקר לפני המישפט?

ההצגה הגדולה

גילתה גם התובעת, פנינה דבורין, כאשר פגשה בחופשת השבועות בשפת-הים כמה וכמה מכרים של אהוד וחווה יערי. היא, כובן, סירבה לדבר איתם על המישפט.

אחד האנשים המסקרנים ביותר במישפט הוא אהוד יערי. הוא יושב בכל יום במקום הקבוע שלו, ליד חלון בית המישפט, כשסיגריה בפיו, ואינו עוזב את האולם עד שמסתיים הדיון. בחיים הוא נאה הרבה יותר מאשר על מירקע הטלוויזיה, אבל פניו חתומות, רק כאשר מגיע חבר, היושב לידו, הוא מרשה לעצמו לעיתים לחייך או לומר מילה.

קשה לשער מה עובר במוחו של הגבר שהיה נשוי לחווה 18 שנה, ופיתאום רואה אותה על ספסל-הנאשמים במישפט-רצח. הוא שומר על קוריוז מדהים והתנהגות מעוררת כבוד.

השוטרים, השומרים על אולם בית המישפט, אוהבים את אהוד יערי במיוחד. הם מספרים כי בכל בוקר הוא מגיע מוקדם ושונה את קפה-הבוקר ביחד אתם. הוא כחור מאוד עממי, אומרים השוטרים, המכילים עכורו את כוסי-הקפה.

כל תיסרוקת והבעה של חווה יערי, אביבה גרנות והתובעת פנינה דבורין, הונצחו כבר בידי הצלמים והכתבים. אבל יש שתי נשים במישפט שלא זכו

נאשמת חווה יערי
תיסרוקת חדשה

אחות ציפי קבילי
חליפת ג'ינס

אם היו עד כה ספיקות אם מרינת ישראל היא אכן מרינה קטנה, הרי בא מישפט יערי וסילק אותם. היתה לי סקרנות רבה לגבי הצעירה שנשלחה עליידי המישטה לסחוט את חווה יערי ולהוציא ממנה מידע. בבית המישפט היא כונתה „נאווה", והתובעת מסרה כי הוצא חיסיון מלא על שמה ופרטי זהותה. אפילו השופטים לא ידעו את שמה האמיתי של אותה נאווה.

יום אחד ישבתי במיזנון בית המישפט ופגשתי ידיר, קצין-מישטה. תוך זמן קצר התגלגלה השיחה לי מישפט יערי והוזכר שמה של נאווה. הקצין, שלא ידע על החיסיון, שאל אותי: „מה, את לא זוכרת אותה? הרי היכרת אותה...". וכאן סיפר לי מתי והיכן היכרתי את נאווה. הוא גם סיפר לי כי נאווה עומדת להתחתן החדוש.

כוס-קפה לאהוד

היה עוד דבר שסקרן אותי במישפט. כאשר הביא הפאטולוג, הר"ר יהודה היס, את הבובה החמודה שלו והרגים עליה את כל תנוחות המוות של המנוחה, הייתי סקרנית מאוד לדעת על שם מי נקראה הבובה „יעל". חשבתי כי אולי קרא לה הרופא על שם אחת מכנותיו, אבל לא הייתי בטוחה.

במהלך השבוע פגשתי בבית המישפט את עורכת-הדין יעל לביארי, מי שהיתה אשתו של מנהל הרדיו גידעון לביארי. השיחה התגלגלה כמובן למישפט השנה, ואז סיפרה יעל כי היא ידירה טובה של הפאטולוג הר"ר היס. כשהתעניינתי בבובה, חיכתה יעל ואמרה: „על שם מי נקראת הבובה?" ואז סיפרה כי היא הביאה את הבובה צהובת-השיער לבתה הקטנה של הפאטולוג, דנה. הילדה קראה לבובה על שם „הדודה" שהביאה לה את המתנה היפה.

את העובדה כי המרינה שלנו קטנה

סניגורית קפלן
תיסרוקת פאנקיסטית

לסיקור כזה. השופטת חנה אבנור והסניגורית עדנה קפלן. הן לא החליפו את תיסרוקתן במהלך המישפט, ולכן לא זכו לצילומים רבים. אבל עדשתו של ציון צפירי, הצלם הזרז של העולם הזה, תפסה את הסניגורית כאשר היא מברשה את שערה האד-מוני-הזנב במברשת. לד"ר קפלן יש תיסרוקת מיוחדת כמינה, שכונתה באחד העיתונים כ„תיסרוקת פאנקיסטית".

הסניגורית בעלת חושי-ההומור צחק מההגדרה. אבל בתה, שהתגייסה והעתה לצה"ל, טילפנה לאמא כי שימחה ואמרה: „סוף-סוף מישוה גילה שאת פאנקיסטיות".

השבוע נוספה עוד אשה למישפט. עד כה הקליט את המישפט ליאור, המקליט המומחה של בית-המישפט, שנהג להזמין את חברתו היפה לבקר בדיונים. השבוע נעלם ליאור, ובמקומו באה להקליט צעירה שחחרת, שד הסכימה לשם את האוזניות על אוניה לצורך הצילום.

בין הקהל הרב הצובא על האולם נראו הרבה נשים הדורות. ניכר שלבשו את מיטב ביגדיהן כדי להראות במישפט המפורסם. היתה ביניהן עורכת-דין נאה ואלגנטית, שסגרה בשבוע הראשון למישפט את משרדה לכמה ימים, כדי לבקר בדיונים.

אבל האשה המושכת ביותר היא ציפי, אחותה של חווה יערי. לציפי יש שיער בלונדי גולש בתלתלים גדולים, גופה דק ותמיר ושפתיה מלאות. היא מקפידה להתלבש היטב, וכל יום נמשכות העיניים לעברה. כדי לראות מה לבשה היום, השבוע העריפה חליפת ג'ינס תכולה, ועליה הצמידה כמה סיכות אופנתיות.

ביום האחרון למישפט הפתיעה אחותה של הנצחת, חיה שפאן, והגיעה כפצח הראשונה מלאת. אחיה ואשתו היו בכל הישיבות עד כה, אבל האחות חיכתה עד הרגע האחרון, את המישפט סיימה העדה חליות